

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Mgr. Z. K.**, zast. JUDr. Evou Ambrož Benešovou, LL.M., Ph.D., advokátkou se sídlem Dřevná 382/2, Praha 2, proti žalované: **Kárná komise II. stupně zřízená v Ministerstvu vnitra**, se sídlem Jindřišská 967/34, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 12. 2018, č. j. MV-135385-3/OSK-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2023, č. j. 14 Ad 3/2019-86,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Předmětem projednávané věci, která je u kasačního soudu již podruhé, je posouzení případu, kdy se státní zaměstnanec dopustil zvlášť závažného kárného provinění dle § 89 odst. 3 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „služební zákon“), za které mu bylo uloženo kárné opatření odvolání ze služebního místa představeného.

[2] Kárná komise I. stupně zřízená v Českém telekomunikačním úřadu uznala žalobce vinným ze spáchání zvlášť závažného kárného provinění státního zaměstnance, za což mu uložila kárné opatření odvolání ze služebního místa představeného. Žalovaná k odvolání žalobce změnila výrok I. tohoto prvostupňového rozhodnutí s tím, že odstranila formulace hodnotící jeho chování, které se v řízení neprokázalo. Ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

[3] Žalobce tedy byl žalovanou shledán vinným z toho, že jako státní zaměstnanec zneužíval svého postavení tím, že v pracovní komunikaci jednal ponižujícím a arogantním způsobem s Ing. B. za použití adresných urážek, narážek a výsměchu, zejména typu „*ty ses zbláznila?*“, „*ona je blbá*“, „*to se ani nedivím, když to tak zkurvíte*“, „*zbláznila ses, zbláznila ses úplně?*“, „*ty jsi cvok*“, „*ty jsi šílenec*“, „*jsi na hlavu*“, „*co to tady blábolíš, do prdele taky*“, vícekrát s dovětkem „*vole*“. Tohoto jednání se dopouštěl opakovaně a na společných poradách dále neprojevil žádnou snahu zabránit nevhodnému jednání ředitele Ing. Francla vůči Ing. B.

[4] Žalobce proti napadenému rozhodnutí podal žalobu, kterou městský soud rozsudkem ze dne 20. 10. 2020, č. j. 14 Ad 3/2019-38, zamítl. Dle městského soudu žalovaná při hodnocení výpovědi nepostupovala svévolně, hodnotila důkazy komplexně a ve vzájemné souvislosti, přičemž největší váhu kladla na zvukové nahrávky, které doplnila o svědecké výpovědi státních zaměstnanců. Ve věci byly užity tajně pořízené nahrávky, proto městský soud provedl test proporcionality. Zejména u posouzení potřebnosti zásahu městský soud konstatoval, že průběh porad nebyl z úřední činnosti nahráván a nebyl o něm pořízen zápis, proto nebylo možné docílit ochrany základního práva nebo veřejného zájmu mírnějším způsobem. Uložení kárného opatření odvolání ze služebního místa představeného se městskému soudu jevilo jako přiměřené okolnostem případu.

[5] Nejvyšší správní soud však tento rozsudek zrušil rozsudkem ze dne 8. 12. 2022, č. j. 9 Ads 254/2020-31. Vzhledem k tomu, že žalobce tvrdil, že zápisy z porad existují, a žalovaná toto tvrzení nepopírala, kasací soud městský soud zavázal, aby ve druhém kroku testu proporcionality potřebnost užití tajných nahrávek znovu posoudil, a přitom zohlednil zápisy z porad. Dále se dle kasacího soudu městský soud nezabýval výkladem neurčitého právního pojmu *zvlášť závažného kárného provinění*, pro které je možné uložit kárné opatření odvolání ze služebního místa představeného nebo propuštění ze služebního poměru dle § 89 odst. 3 věty druhé služebního zákona. Teprve po tomto výkladu je možné přistoupit k aplikaci správního uvážení dle § 89 odst. 3 věty první služebního zákona. Zdejší soud tedy městský soud zavázal k tomu, aby vyložil tento neurčitý právní pojem a posoudil, zda lze jednání žalobce pod něj subsumovat.

[6] Městský soud nyní napadeným rozsudkem o žalobě znovu rozhodl a opět ji zamítl. Městský soud si vyžádal zápisy z porad a tyto jako důkazy provedl a vyhodnotil. Použití tajných nahrávek však shledal potřebným, jelikož neexistuje jiný přímý důkaz o průběhu porad, než jsou tyto nahrávky. Zápisy zachytily věcný obsah porad, nejsou z nich však patrné konkrétní známky nevhodného chování žalobce či Ing. Francla. Zápisy jsou stručné, nelze z nich mnohdy vyčíst, kdo se porady v konkrétní den účastnil, a atmosféru na jednání nepopisují. Ing. B. mohla do zápisů vkládat vlastní komentáře a úpravy, avšak tyto zápisy nikterak nedoplňovala a ani je neupravovala, jelikož to dle městského soudu nebylo vhodné a nebyla ani v dostatečně silné pozici k tomu, aby zápisy připomínkovala jinak než z jejich věcné stránky. Ze zápisů tak nelze nic dovodit o závažném chování žalobce.

[7] Dále městský soud vyložil neurčitý právní pojem *zvlášť závažného kárného provinění* dle § 89 odst. 3 věty druhé služebního zákona a shledal, že se žalobce tohoto provinění dopustil. Služební zákon neobsahuje definici tohoto pojmu, pouze demonstrativně uvádí jeho znaky, a to dlouhodobost, zvlášť závažný následek nebo jednání ze zavrženíhodných pohnutek. Skutek lze podřadit pod tento neurčitý právní pojem také tehdy, jsou-li dané jiné zvlášť závažné důvody než ty, které označil zákonodárce. Žalobce se

pokračování

dlouhodobě, po dobu téměř jednoho roku, choval na pracovišti nevhodně, porušoval pravidla slušnosti daná služebním zákonem, ale také Etický kodex zaměstnanců Českého telekomunikačního úřadu ze dne 27. 3. 2017, č. j. ČTÚ-970/2017-601. Městský soud sice připustil, že porušování služební kázně v průběhu téměř jednoho roku nemusí nutně v některých případech založit kvalifikovanou skutkovou podstatu zvláště závažného kárného provinění, avšak i série drobných pochybení v delším časovém horizontu může mít závažný dopad na běžný chod úřadu. Nad rámec městský soud uvedl, že se žalobce dopustil i zvláště závažného následku, jelikož vytvářel nevhodné pracovní prostředí pro Ing. B. Žalobce jako služebně představený zaměstnanec porušoval pravidla slušnosti, přestože byl osobou, která měla těchto pravidel dbát a jít příkladem.

[8] Městský soud nakonec uzavřel, že správní orgány nepřekročily meze správního uvážení a že uložení kárného opatření v podobě odvolání ze služebního místa představeného bylo přiměřené okolnostem případu. Nebylo tedy ani zapotřebí moderovat výši uloženého trestu.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[9] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá výše označený rozsudek městského soudu kasační stížností dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), na základě které požaduje napadený rozsudek zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[10] Dle stěžovatele se městský soud v napadeném rozsudku nevypořádal s výtkami Nejvyššího správního soudu ze zrušujícího rozsudku, jelikož nesprávně vyhodnotil přípustnost tajných nahrávek. Ty dle stěžovatele neměly být jako důkaz vůbec připuštěny. Test proporcionality byl aplikován nesprávně, jelikož stěžovatel byl nevědomě nahráván po dobu jednoho roku, a nelze tedy hovořit o přiměřeném zásahu do jeho soukromí. Své závěry opírá o rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 8. 2018, sp. zn. 21 Cdo 1267/2018, dle kterého lze zvukový nebo obrazový záznam pořízený bez vědomí nahrávané osoby použít jako důkaz pouze pokud rozhodné skutečnosti nelze prokázat jinak (pomocí důkazů, které nezasahují do osobnostních práv dotčené osoby), a pokud nelze upřednostnit právo na ochranu osobnosti dotčené osoby před právem na spravedlivý proces toho, komu je použití důkazu zvukovým či obrazovým záznamem na prospěch. Došlo tedy k zásahu do absolutního práva stěžovatele. Městský soud vůbec nehodnotil, zda není v rozporu se zájmy stěžovatele, že k nahrávání docházelo po dobu téměř jednoho roku.

[11] Stěžovatel připomněl, že ze všech porad byly pořizovány zápisy, které se ukládaly do všem přístupné složky „k připomínkám“, nicméně Ing. B. žádné připomínky k zápisům neměla, ačkoliv tu možnost měla. Tajné nahrávky nebylo nutné pořizovat, natož je dále předkládat dalším referentům. Ochrany Ing. B. šlo dosáhnout jednoznačně mírnějším způsobem.

[12] Pro případ, že by zdejší soud vyhodnotil použití tajných nahrávek jako přípustné, stěžovatel namítá, že z nahrávek byly vytrhnuty ty pasáže, které svědčí v neprospěch stěžovatele, a tyto nahrávky nebyly hodnoceny komplexně. Dle stěžovatele byly jeho projevy reakcí na vyjádření a postup Ing. B. Stěžovatel dále vysvětluje okolnosti a zdůvodňuje jeho výrok směrem k Ing. B., kdy jí řekl „*ty jsi se zbláznila, ty jsi zešléla, ty jsi*

cvok“. Také se ohrazuje proti tvrzení, že se nepokusil zabránit nevhodnému chování Ing. Francla vůči Ing. B. Z nahrávek je totiž patrné, že se pokoušel uklidnit hlasitější diskusi mezi těmito dvěma osobami. Stěžovatel jako podřízený Ing. Franclovi nemohl do diskuze nijak zásadně zasáhnout. I ze sdělení Ing. B. vyplynulo, že při poradách, kterých se Ing. Francl neúčastnil, bylo chování stěžovatele vůči její osobě korektní.

[13] Dále stěžovatel nesouhlasí s posouzením neurčitého právního pojmu zvláště závažného kárného provinění, a to s tím, že se v jeho případě jednalo o dlouhodobé porušování služební kázně. Kárné provinění stěžovatele bylo hodnoceno za období od 15. 6. 2017 do 4. 4. 2018. Porady v tomto období probíhaly cca třikrát do týdne, dohromady proběhlo zhruba 120 porad, ovšem tvrzené nevhodné chování bylo spatřováno pouze při šesti poradách, tedy pouze v 5 % případů. Nelze tak hovořit o dlouhodobosti, kontinuálnosti a souvislosti závažného chování. Jednotlivé výroky by tak měly na sebe navazovat v blízké časové souvislosti. Stěžovatel tak měl být uznán vinným z prostého kárného provinění, nikoliv ze zvláště závažného kárného provinění.

[14] Žalovaná se ve vyjádření ztotožnila se závěry napadeného rozsudku a navrhla kasační stížnost zamítnout. Trvá na přípustnosti použití tajných nahrávek, jelikož ne všechny porady byly stěžovatelem zaznamenávány do zápisu, např. porady ze dnů 2. 1. 2018, 21. 1. 2018 nebo 4. 4. 2018, a tyto zápisy nebyly doslovným přepisem jednání, nezaznamenávaly projevy emocí a vulgární výrazy. Žalovaná dále nesouhlasí se stěžovatelem, že nahrávky nebyly hodnoceny komplexně, jelikož se jimi zabývala podrobně, zkoumala i pasáže nahrávané po skončení porad (viz str. 15 napadeného rozhodnutí). Jednání stěžovatele nelze omluvit náročností agendy ani chováním jiných osob.

[15] Co se týče výkladu pojmu zvláště závažného kárného provinění, žalovaná se ztotožnila s městským soudem. Doplnuje, že závažnost kárného provinění nebyla postavena pouze na dlouhodobosti, ale také na základě následku jednání a dalších okolnostech případu. Žalovaná poukázala na str. 15 a 16 napadeného rozhodnutí, kde shledala, že porušení pravidel slušnosti při jednání s Ing. B. nebylo ani zdaleka pouze v zanedbatelném množství případů.

[16] K tvrzenému „mírnění hlasitější diskuse“ stěžovatelem žalovaná odkazuje na str. 16 napadeného rozhodnutí, kde neshledala, že by u stěžovatele byla cílená snaha o urovnání sporu, alespoň ne přímou cestou. Tvrzení stěžovatele, že by ze své pozice nemohl proti jednání Ing. Francla zásadně zasáhnout a že jeho jednání v době nepřítomnosti Ing. Francla bylo korektní, je dle žalované zavádějící. Z jednání stěžovatele bylo zřejmé schvalování chování Ing. Francla.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[17] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátkou (§ 102 a násl. s. ř. s.).

[18] Vzhledem k tomu, že se jedná o opakovanou kasační stížnost, Nejvyšší správní soud se zabýval její přípustností s ohledem na § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení je opakovaná kasační stížnost přípustná, pouze pokud je podána z důvodu

pokračování

tvrzeného nedodržení závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu. Dle judikatury je opakovaná kasační stížnost přípustná také tehdy, jestliže směřuje k právním otázkám, které v řízení o první kasační stížnosti nebyly a nemohly být řešeny (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS, nebo ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS).

[19] Stěžovatel je omezen v rozsahu uplatnitelných námitek a v tomto ohledu Nejvyšší správní soud shledal nepřipustnou námitku týkající se nekomplexního hodnocení tajných nahrávek (námitka shrnutá v první větě odst. [12] tohoto rozsudku). Otázka dodržení zásady volného hodnocení důkazů byla totiž závazně vyřešena kasačním soudem již v rozsudku č. j. 9 Ads 254/2020-31, odst. [18].

[20] Kasační soud shledal nepřipustnou také kasační námitku týkající se otázek, zda stěžovatel zmírňoval napjatou atmosféru na poradách a vyjádřil snahu zabránit Ing. Franclovi v jeho nevhodném chování. Nepřipustná je též námitka spočívající v tom, že se stěžovatel na poradách, kterých se Ing. Francel neúčastnil, choval vůči Ing. B. korektně. Uvedené námityky stěžovatel neuplatnil v řízení před městským soudem, ač tak učinit mohl (otázka týkající se „mírnění napjaté situace“ byla již vyřešena na str. 15 a 16 napadeného rozhodnutí). Kasační soud k nim proto nepřihlížel (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[21] Stěžovatel brojí proti věcnému posouzení přípustnosti použití tajných nahrávek a nesprávnému výkladu neurčitého právního pojmu zvláště závažného kárného provinění. Stěžovatel tedy namítá, že městský soud nedodržel závazný právní názor kasačního soudu. V tomto ohledu je kasační stížnost přípustná.

[22] Ve zbylém rozsahu kasační stížnosti a uplatněných důvodů Nejvyšší správní soud přistoupil k přezkumu rozsudku městského soudu, vázán svým předchozím rozsudkem č. j. 9 Ads 254/2020-31. K vázanosti kasačního soudu svým právním názorem vysloveným v dřívějším rozsudku srov. již citované usnesení č. j. 9 Afs 59/2007-56, obdobně usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 10. 2019, č. j. 4 As 3/2018-50, č. 4015/2020 Sb. NSS, odst. [29] a násl., nebo ze dne 23. 2. 2022, č. j. 1 Azs 16/2021-50, č. 4321/2022 Sb. NSS, odst. [50]. Nejvyšší správní soud také ověřil, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[23] Kasační stížnost není důvodná.

[24] Stěžovatel namítá, že se městský soud v napadeném rozsudku nevypořádal s výtkami zdejšího soudu obsaženými v předchozím rozsudku č. j. 9 Ads 254/2020-31. Jak je již výše shrnuto, městskému soudu bylo vytknuto, že při posouzení užití tajných nahrávek nezohlednil zápisy z porad a neučinil výklad neurčitého právního pojmu zvláště závažné kárné provinění. V dalším řízení městský soud toto své pochybení napravil a zabýval se opomenutými otázkami. V tomto ohledu je napadený rozsudek přezkoumatelný, takže lze posoudit, zda jeho závěry jsou rovněž věcně správné.

III.a Posouzení přípustnosti tajných nahrávek v kontextu použití zápisů z porad

[25] Dále kasační soud přistoupil k posouzení přípustnosti tajných nahrávek a aplikaci testu proporcionality. Stěžovatel brojí proti vhodnosti zásahu do jeho soukromí, avšak

neuvádí bližší argumentaci, která by závěry městského soudu obsažené v bodě 28. napadeného rozsudku vyvrátila. Také namítá, že nelze hovořit o potřebnosti zásahu a že zásah do soukromí byl nepřiměřený, jelikož byl nahráván po dobu téměř jednoho roku. Městský soud otázku potřebnosti zásahu do základního práva v rámci testu proporcionality detailně rozebral v bodě 29. napadeného rozsudku, v němž souhrnně dospěl k závěru, že zápisy z porad nebyly způsobilé prokázat závadné jednání stěžovatele, ani ho vyvrátit, proto jsou tajné nahrávky potřebné k prokázání skutkového stavu. Kasační soud se se závěry městského soudu zcela ztotožňuje, a to z následujících důvodů.

[26] Dle Nejvyššího správního soudu skutečnosti rozhodné pro prokázání skutkového stavu nebylo možné prokázat zápisem z porad jakožto mírnějším prostředkem, který by do práv stěžovatele nezasahoval. Ze spisu vedeného u městského soudu kasační soud ověřil, že ne ze všech porad, při kterých žalovaná na základě nahrávek shledala závadné nebo jiné nevhodné chování stěžovatele, byly vyhotoveny zápisy. Tyto zápisy z porad byly velmi stručné a mnohdy z nich nebylo možné zjistit, kdo konkrétně se porad účastnil. Zápisy sloužily k popisu projednávaných případů účastníky porad a k zaznamenání navazujících kroků. Zápisy nesloužily k zachycení atmosféry při těchto poradách. Skutečnost, že závadné jednání stěžovatele nebylo zaznamenáno do těchto zápisů, však nevyvrací fakt, že k takovému chování nedocházelo. Toto například dokazuje porovnání zápisu ze dne 15. 3. 2017 s nahrávkou č. 7 ze stejného dne. Z nahrávky vyplývá, že samotná porada trvala přes dvě hodiny, avšak zápis z porady nedosahuje ani jedné normostrany. Na základě uvedené nahrávky bylo shledáno závadné chování stěžovatele v podobě výsměchu, zvýšeného hlasu a urážek směřujících k Ing. B., avšak v zápisu jsou uvedeny toliko věcné poznámky k předávání spisů, k nadcházejícímu semináři a k řešení projednávaných případů. Zápis nelíčí obsah diskuse, způsob výměny odlišných názorů účastníků a už vůbec neslušné chování ze strany stěžovatele.

[27] Stěžovatel již ve svém vyjádření před městským soudem a následně i v kasační stížnosti namítá, že zápisy z porad byly ukládány ve veřejně přístupné složce „*k připomínkám*“ a Ing. B. měla možnost se k nim vyjádřit a do obsahu těchto zápisů zasáhnout. Městský soud konstatoval, že Ing. B. byla ve *slabším* postavení, a nebyla tak ve vhodné a dostatečně silné pozici, aby upravovala zápisy jinak než z jejich věcné stránky. Z předložených zápisů z porad skutečně vyplývá, že Ing. B. zápisy upravovala pomocí připomínek, to však pouze po věcné stránce. V nahrávce č. 7 je zaznamenáno, že se stěžovatel Ing. B. vysmíval právě za to, že zápisy z porad upravuje. Proti tomu se Ing. B. ohradila s tím, že jsou tyto zápisy tendenčně směřovány proti její osobě (00:55:45). Ostatně tento postoj Ing. B. zaujala při výsledku ze dne 18. 6. 2018 u kárné komise I. stupně, kdy současně vysvětlila, že zápisy z porad vyhotovené stěžovatelem nejprve připomínkovala, avšak protože byla její slova překrucována, byla tak *znehucená*, že je posléze odmítla i připomínkovat (str. 9 protokolu o výsledku svědka ze dne 18. 6. 2018, který je součástí správního spisu vedeného u žalované). V kontextu těchto událostí je tedy pochopitelné, že Ing. B. nedoplňovala zápisy o poznatky týkající se nevhodného chování stěžovatele.

[28] Přiměřenost zásahu do základního práva stěžovatele městský soud podrobně popsal v bodě 30. napadeného rozsudku, kde dospěl k závěru, že pozitivní efekt tohoto zásahu z hlediska ochrany veřejného zájmu převažuje nad negativy ve sféře žalobce. Městský soud se sice výslovně nezabýval tím, že nahrávky byly pořizovány po dobu téměř jednoho roku, to však nezpůsobilo nesprávnost a nezákonnost jeho závěrů. Dle kasačního soudu je pro

pokračování

posouzení přiměřenosti zásahu relevantní více než jeho délka to, že nahrávky nebyly zpřístupněny široké veřejnosti a z nahrávek nejsou patrné informace soukromého rázu, nýbrž informace pracovní povahy.

[29] Po pečlivém zvážení všech okolností Nejvyšší správní soud učinil závěr, že tajné nahrávky byly fakticky jediným objektivním důkazem, který mohl prokázat průběh porad, neboť jiného mírnějšího důkazního prostředku (tj. zápisů z porad) nebylo možno využít. Veřejný zájem na objasnění chování stěžovatele převážil nad zásahem do ochrany jeho osobnosti. Tyto závěry zároveň neodporují rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 1267/2018, na který stěžovatel odkazuje v kasační stížnosti. Kasační námitka tak není důvodná.

III.b Aspekt dlouhodobosti v rámci výkladu zvlášť závažného kárného provinění

[30] Dle § 89 odst. 3 služebního zákona [p]ři určení druhu kárného opatření se přihlédne k závažnosti kárného provinění, zejména ke způsobu jeho spáchání, k významu a rozsahu jeho následků, k okolnostem, za nichž bylo spácháno, k míře zavinění, pohybkám, dosavadnímu přístupu státního zaměstnance k dodržování služební kázně a k tomu, zda mu již za kárné provinění bylo v minulosti uloženo kárné opatření. Kárné opatření odvolání ze služebního místa představeného nebo propuštění ze služebního poměru lze uložit jen za zvlášť závažné kárné provinění, zejména pokud státní zaměstnanec porušoval služební kázeň dlouhodobě, svým jednáním způsobil zvlášť závažný následek nebo jednal ze zavržených pohytek (zvýraznění přidal NSS).

[31] Na základě závazného právního názoru zrušujícího rozsudku č. j. 9 Ads 254/2020-31 městský soud vyložil neurčitý právní pojem zvlášť závažného kárného provinění ve smyslu § 89 odst. 3 služebního zákona. Správně konstatoval, že neexistuje definice tohoto pojmu, nýbrž pouze demonstrativní výčet případů, u nichž lze o zvlášť závažném kárném provinění uvažovat. Kárné provinění bylo hodnoceno za období od 15. 6. 2017 do 4. 4. 2018. Kasační námitka stěžovatele spočívá v tom, že se za tu dobu konalo zhruba 120 porad a závadné chování bylo spatřováno pouze při šesti poradách, tedy pouze v 5 % procentech případů. Takovou argumentaci Nejvyšší správní soud považuje za absurdní. Při posuzování dlouhodobosti není možné hledat odpovídající procentuální hranici případů, při nichž došlo k porušení služební kázně, aby bylo takové chování považováno za dlouhodobé. Pro projednávanou věc je relevantní, že, jak vyplývá z nahrávek, stěžovatel porušoval služební kázeň po dobu několika měsíců a opakovaně, a to v roce 2017 v měsících srpnu, říjnu a prosinci (v tomto měsíci dokonce na pěti poradách), v této tendenci pokračoval v roce 2018 v měsících lednu (v tomto měsíci na třech poradách), březnu a dubnu. Dle stěžovatele na sebe jednotlivé incidenty nenavazovaly v blízké časové souvislosti. Dle kasačního soudu je tomu právě naopak. Například v prosinci bylo nežádoucí chování zaznamenáno v nahrávkách z porad konaných ve dnech 6., 12., 18., 20. a 21. 12. 2017. Městský soud velmi podrobně a pečlivě přistoupil k posouzení projednávané věci individuálně, neopomenul vzít v potaz mimo jiné délku působení stěžovatele v jeho pozici a skutečnost, že doposud nebyl shledán kárně vinným (blíže body 40., 41., 44., 45., 46. a 55. napadeného rozsudku). I přesto městský soud usoudil, že se stěžovatel dopustil zvlášť závažného kárného provinění a s tím související správní trest v podobě odvolání ze služebního místa představeného byl

přiměřený. Nejvyšší správní soud se s tímto závěrem zcela ztotožňuje. Ani tato kasační námitka tedy není důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[32] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[33] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalované nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2024

JUDr. Radan Malík
předseda senátu